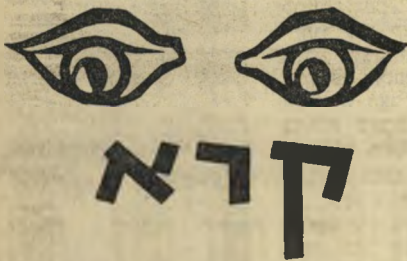

אם יש לך

מכירת ספרים בת שלומים
ללא רבית, בכל חנויות הספרים
המובחרות בארץ, באמצעות
"מפעלי תרבות ואמנות בע"מ".
ארלזורוב 126, תל-אביב

7.50	ל"י לחודש
6.—	ל"י לחודש
10.—	ל"י לחודש
5.—	ל"י לחודש
8.—	ל"י לחודש
6.—	ל"י לחודש
6.—	ל"י לחודש
10.—	ל"י לחודש

הקונה מקבל את כל הספרים לאחר החתימה.

דרוש פרספקט בכל חנויות הספרים המובחרות בארץ.

"מפעלי תרבות ואמנות בע"מ"
הם הסוכנים הבלעדיים למכירת
ספרים בתשלומים ביריד המזרח.

שורק—אביטל

יעוץ קוסמטי חינם

ינתן לכל אשה על ידי מד-
ריכה מוסמכת של "אלפא"
חב' לקוסמטיקה. המדריכה
המוסמכת של "אלפא" תע-
מוד לרשות הגברות הנכב-
דות ליעוץ קוסמטי חינם
בחדש יוני 1962, כדלקמן:

חיפה

בימים א' — פרפרמריה אוני-
ברסל, רח' הרצל 3.

מגדל אשקלון

ביום ב', 25.6, בפרפרמריה
מרקוביץ, רח' הרצל.

ירושלים

בימי ג' בפרפרמריה "אסתר",
רח' בני-יהודה 2.

תל-אביב

בימי ה' בפרפרמריה "סיגל",
רח' אבן-גבירול 144.

הנני

חילת האילנים
לקפריסין-
כלתום

בשעה שתי-עשרה ושלושים אחר חצות,
כמה שעות לאחר שהמחפר הפסיק את פעו-
רתו והמציילים המשיכו את העבודה באיתם
מחשש פגיעה בקבור, הגיע אחד הפועלים
לבולקים האחרונים ותחב ידו על מנת לג-
שש בחלל שביניהם. לפתע הרגיש יד ה-
לוחצת את ידו. "אני חי! תמשיכו!" קרא
הקול מבטן האדמה.

חי מתוך הבור. הפועל הוכה בהלם
של אושר. "הוא חי, חברה!" קרא לסובבים
אותו, שהחלו עובדים בקצב שנעונו. כע-
בור כמה דקות כבר נחשפה מחצית גופו
של ליאון. ממש על סף איבוד הכרתו,
מחוסר אוויר לנשימה. בשעה אחת הוצא
המתחחי מן הבור, לקול תשואותיהם של
הנוכחים, החווים בפלא האדם שהיה קבור
15 שעות בבטן האדמה ויצא שלם.

על מיטת בית-החולים בילינסון, אליו
הובא ליאון, כשהוא סובל משריטות קלות
בלבד, החליט כי לא יחזור לכריית הבר-
רות. אך לא מפתח המקרה, חלילה. "הסיבה
פשוטה יותר", הסביר, "בנתיבה מתקנים
בשנה הבאה רשת תעלות-כיוו, ופשוט לא
יצטרכו יותר בורות ספיגה."

עחונות

סלדת בית-המשפט

הפרשה החלה ליד תא טלפון ציבורי,
שברחוב אלנבי בתל-אביב. רחל קהלני (21),
סיימה את שיחתה עם אחד מידידיה, קבעה
עמו לצאת לקולנוע. כשיצאה מהתא, נת-
קלה בצעיר שהמתין לתורו. היא לא הכירה
אותו, אך איכשהו נקשרה ביניהם שיחה.
"שמי יורם אילן", הציג עצמו בפניה.
הוא סיפר לה כי הוא עובד כמכונאי
קולנוע, הציע לה לצאת יחד לבלות. "אולם
קודם עלי להחליף חולצה אצל חברי, לא
רחוק מכאן", אמר לרחל, שהסכימה לבלוי.

בושם להרמת החזה. הידיד אליו
הביא אילן את ידידתו החדשה, היה מנוח
קומורוב, בנו של גרשון קומורוב, בעל
השבועונים קולנוע ועולם האשה. מנוח,
המועסק כצלם בשבועונים אביו, מתגורר
לבדו בדירה קטנה, מעוטרת צילומי דוג-
מניות ומלכות יופי.

יורם הציג את רחל בפני ידידו, הגדיר
אותה כ"בחורתו לחיים". הוא הסביר לה
את עיסוקו של מנוח, סיפר לה כי הוא
צלם-עיתונאי, רחל בחנה את התמונות מס-
ביב בהתפעלות, שאלה את מנוח אם יוכל
לצלם אף אותה.

"בודאי", השיב מנוח בהתלהבות. הוא
הבטיח לרחל כי תמונתה אף תופיע על
שער אחד מעיתוני אביו. הכל תלוי, כמובן,
באיוו מידה תאות לשתף עמו פעולה.
רחל, שאושפזה זמן מה במוסד לחולי-
נפש בשל הפרעות נפשיות, היתה מלאת
התפעמות מפגישה עם איש כה גדול. היא
היתה נכונה לכל. לפי הוראתו של מנוח
התפשטה, הניחה לו למדוד את ממדי גופה.
אולם משהתכווץ מנוח למדוד את היקף
ירכיה, הרגישה פתאום כי הצלם איבד
את חוש המידה, החל לגלות עניין בחלקים
אינטימיים בגופה. היא נרתעה ממנו, ביק-
שה כי יפסיק. "מה יש", הרגיע אותה
מנוח, "זה שייך למקצוע". לאחר מכן נטל
בקבוק בושם לאחר-הגילוח החל מעסה את
חזה העירום, בטענה כי בידו נוול מיוחדת,
המגבירה את החזה.

אחרי-כך העמידה מול מצלמה ללא סרט,
עשה עצמו מצלם. הוא נפרד ממנה בהב-
טחה להפגש להמשיך העבודה בסוף השבוע.
תלונה ומשפט. ייתכן כי רחל ה-

תמימה היתה ממשוכה לבקר בביתו של
מנוח, אלמלא סיפרה את המקרה לאחד
מידידיה. הלה הבין כי המעשים שנעשו
בידידתו מהווים עבירה פלילית.
הוא פנה למנוח, ביקש להחזיר לו את
סרט המצלמה. משסרב, ליווה את רחל
לתחנת המשטרה, שם הגישה תלונה נגד
הצלם הנלהב (העולם הזה 1236, 1235).

השבוע נסתיים משפטו של מנוח. מתוך
חמישה פרטי האשום שהוגשו נגדו —
שניים על מעשה מגונה בתרמית, שניים
על מעשה מגונה בנערה בידעו שהיא שו-
טה ואחד על מעשה מגונה ללא כוה, שלא
בהסכמה — הורשע בשניים בלבד, שניהם
על מעשה מגונה בתרמית.
"אין צורך להרחיב את הדיבור על סלי-
דת בית-המשפט ממעשהו של הנאשם",
כתב השופט עזריאל גרשוני בגזר-דין.
בו הטיל על הנאשם 1200 לירות קנס
ושישה חודשי מאסר-על-תנאי. "שומה על
בתי-המשפט ללמד צעירים מסוגו של ה-
נאשם כי בנות ישראל אינן הפקר וכי
אסור להם לנצל בחורה חלשה בשכלה כדי
לספק את תאוותם."

בספרינימוסין, ספריימין ולעמים אף במור
דעות פירסום. אובייקט מרחיב את הדיבור
על ההגינה הנשית: על האשה ללמוד
לחיות מבלי לחשוף שניים שהשחירו...
על גבר לשאוף ליופי מרושל כלשהו, אך
אל לו לתת לרשלנות להשתלט על ציפורני
ידיו, למשל. כאשר הוא מתנשק, אל לו
לשרוט את לחי פילגשו בלחיו הבלתי-
מגולחות. עליו גם להיזהר שלא לפרוע את
תסרוקתה... אשה בעלת חזה גדול מתבי-
קשת לכרוך אותו בתחבושות לוחצות...
אין סבלנות לגבר. סילבי, ששידוריה
בלטו בשנינותם בים הפיטפופים והמתח-
כחים המשעממים של התוכנית לאשה,
הופתעה מתשומת-הלב הפרלמנטרית. "תנו
דעתו של חבר-הכנסת הנכבד", חייכה, "אין
כל סכנה שישראלים יעשו כמו הרומאים.
אין להם סבלנות."

אסונות

כה לחי'

בורות סופגים באדמה חולית יש לבנות
בשיטת הרגל. כלומר, הנחת בלוק אחר
בלוק. זאת יודע כל פועל מתחיל במקצוע.
לכן, כאשר ירד ליאון זייצמן (36) באותו
בוקר על מנת להשלים את שתי השורות
האחרונות בבור הספיגה שבשכונן משכנות
בנתניה, היה ברור לו — על סמך נסיונו

— כי עליו לעבוד בשיטה זו.
הוא קיבל את הבלוקים שהורדו לו מי-
שפת הבור והחל בעבודתו. לפתע שמע

מתדוננת קהדני

זה שייך למקצוע

רעש. קיר הבור בגובה של שבעה מטרים
החל מתמוטט עליו. "זרוק לי חבל!" הס-
פיק לצעוק באימה, אך עולמו חשך —
הבלוקים והחול כיסהו.

אחד התעלה, אחד נקבר. כשהת-
רגל למצבו החדש, הבחין כי הוא לחוץ
בין שברי הבלוקים, מבלי יכולת להזיז את
גופו. קטע קיר שמאחוריו נשאר שלם, כנע
את המשך המפולת, איפשר לו לנשום את
האוויר שנותר בחללים שבין הבלוקים.

הפועל שלמעלה הוכה בהלם, התעלה על
שפת הבור. בתחתית הבור החל ליאון
עושה את חשבון-הנפש, מתוך ביטחון
מוחלט שבה קיצו.

בינתיים חשו למקום אנשים רבים, הע-
בירו את הפועל המתעלה לבית-החולים
והחלו במרוץ-זמן שנעוני לחשיפת הקבור.
בשעה ארבע, בעוד העבודה נמשכת, אפסו
התקוות לחלץ את ליאון בעזרו בחיים.
נהג משאית, שקיבל בלוקים, נשלח להודיע
לאשתו את דבר האסון.

האשה הגיעה למקום מיד עם הודעה לה
דבר האסון. בצעקות-שכול פרצה לה דרך
בין המתקללים, הוחזרה לביתה על-ידי
המשטרה כשהיא מעולפת.

רק אחרי שמונה שעות הגיע מחפרי-כר,
החל חופר כדי לחלץ את הגויה.